Dawid Pawliczek Lista 3, Zadanie 2

Treść

Tablica A[1...n] ma element większościowy, jeśli ponad połowa jej elementów ma tę samą wartość. Zaprojektuj algorytm, który:

- 1. sprawdza, czy element większościowy istnieje,
- 2. jeśli tak zwraca jego wartość,

dysponując wyłącznie testem równości ? A[i] = A[j] (o koszcie stałym).

Poniżej dwie strategie Dziel i Zwyciężaj:

Strategia (a) — podział na połowy 1

Intuicja

Element większościowy musi wystąpić w co najmniej jednej z połówek podtablicy. Jeśli każda połowa wskaże swojego kandydata, sprawdzamy, który (jeśli którykolwiek) dominuje w całości.

Algorytm

Algorithm 1 MajorityDivide(A[l..r])

- 1: if l = r then return A[l]
- 2: end if
- 3: $m \leftarrow |(l+r)/2|$
- 4: $x \leftarrow \text{MajorityDivide}(A[l .. m])$
- 5: $y \leftarrow \text{MajorityDivide}(A[m+1..r])$
- 6: if $x \neq \text{nil}$ and x występuje $> \frac{r-l+1}{2}$ razy then return x7: else if $y \neq \text{nil}$ and y występuje $> \frac{r-l+1}{2}$ razy then return y
- 8: elsereturn nil
- 9: end if

Poprawność

- Jeśli element większościowy istnieje w A[l..r], musi wystąpić również w którejś połowie, więc co najmniej jedna rekurencja zwróci jego wartość.
- Po uzyskaniu kandydatów x, y liczymy ich faktyczne wystąpienia w całości (używając testów równości); zwracamy ten, który spełnia definicję wiekszości. Brak takiego ⇒ tablica nie ma elementu większościowego.

Złożoność

Rekurencja daje równanie T(n) = 2T(n/2) + O(n), którego rozwiązaniem (tw. Master) jest $T(n) = \Theta(n \log n).$

2 Strategia (b) — eliminacja parami (Boyer-Moore)

Intuicja

Sparuj elementy kolejno. Różne w parze neutralizują się – żaden z nich nie może być większością. Jeśli para zawiera dwa identyczne elementy, zastępujemy ją pojedynczym przedstawicielem. Po jednym przebiegu rozmiar wejścia maleje o $\approx \frac{1}{2}$, a element większościowy (jeśli istniał) przetrwa. Powtarzamy aż zostanie ≤ 1 kandydat.

Algorytm

```
Algorithm 2 MajorityPair(A[1..n])
```

```
1: while n > 1 do
        B \leftarrow []
 2:
        for i \leftarrow 1 to \lfloor n/2 \rfloor do
3:
            if A[2i-1] = A[2i] then
 4:
                dołącz A[2i] do B
 5:
            end if
6:
        end for
 7:
        if n nieparzyste then dołącz A[n] do B
 8:
            A \leftarrow B, \ n \leftarrow |B|
9:
10:
            if n=1 and kandydat występuje >\frac{|A_0|}{2} razy then return kandydat
11:
12:
            elsereturn nil
13:
            end if
```

(Łatwiej: implementacja w jednym przebiegu z licznikiem *Boyer–Moore Majority Vote*, ale powyższy wariant używa wyłącznie "par+kasuj".)

Poprawność

- Zachowanie większości. Para z różnych elementów usuwa po 1 z liczebności każdego rodzaju; równoliczność większości pozostaje $> \frac{1}{2}$.
- **Zbieżność.** Po każdej iteracji tabl. skraca się co najmniej o połowę, więc pętla wykona $O(\log n)$ rund.
- Weryfikacja. Ostateczny kandydat (jeśli istnieje) jest sprawdzany na oryginalnym ciągu, unikając fałszywie pozytywnego wyniku.

Złożoność

Każdy element bierze udział w ≤ 1 porównaniu na rundę, a rund jest $O(\log n)$. Łącznie:

```
\Theta(n) porównań + \Theta(n) pamięci pomocniczej (można O(1) przy wersji Boyer–Moore).
```

Porównanie

Metoda	Czas	Pamięć
(a) połówki	$\Theta(n \log n)$	$\Theta(\log n)$ rek.
(b) pary	$\Theta(n)$	O(1) (Boyer–Moore)

Metoda (b) jest więc asymptotycznie lepsza przy ograniczeniu do testów równości.